ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και εποπτεύεται από το ΥΠ.ΠΟ.Α.

Σε συνεργασία

ΚΔΒΕ ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

8ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΑΣΟΥΣ

Διευθύντρια Κ.Ο.Θ.
Ζωή Τσόκανου
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος
Αντώνιος Κωνσταντινίδης
Μέλη
Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

www.tsso.gr

ΜΟΥΣΙΚΟΙ Κ.Ο.Θ.

Α' Βιολιά (Εξαρ) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου **(Κορ.Α')** Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης **(Tutti)** Ε. Δελφινοπούλου, Κ. Αρχοντής, Γ. Κανδυλίδης, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας, Κ. Καμπάνταης, Κ. Παυλάκος **Β' Βιολιά (Κορ.Α')** Α. Τζίμα, Α. Παπανικολάου **(Κορ.Β')** Α. Τζιαφέρης, Ν. Μπόγκοραντ **(Tutti)** Μ. Τοπτσίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, I. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμόπουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαλμαζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια **Βιόλες (Κορ.Α')** Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σειρά **(Κορ.Β')** Α. Πορίχης, Α. Βόλτση **(Tutti)** Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης, Ρ. Δαμονίτσα **Βιολοντσέλα (Κορ.Α')** Α. Χανδράκης, D. Gudimov, Β. Σαΐτης **(Κορ.Β')** Λ. Μανώλα **(Tutti)** Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπας, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς, Μ. Ταλακούδη **Κοντραμπάσα (Κορ.Α')** Χ. Χειμαριός, Ν. Ιβάνοφ **(Κορ.Β')** Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης **(Tutti)** Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης, Κ. Μάνος, Ε.Θ. Τηλιγάδας **Φλάουτα (Κορ.Α')** Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας **(Κορ.Β')** Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή **(Tutti)** Ν. Κουκής **Όμποε (Κορ.Α')** Δ. Καλπαξίδης, Δ. Κίτσος **(Κορ.Β')** Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Π. Κουγιουμτζόγλου **(Tutti)** Π. Μαυρομάτης **Κλαρινέτα (Κορ.Α')** Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γραονίδης **(Κορ.Β')** Α. Σταυρίδης, Α. Μιχαηλίδης **(Tutti)** Β. Καρατζίβας **Φαγκότα (Κορ.Α')** Γ. Πολίτης, Κ. Βαβάλας **(Κορ.Β')** Μ. Πουλιούδη, Ρ. Πικίου **(Tutti)** Μ. Ηλιοπούλου **Κόρνα (Κορ.Α')** Τ. Ελευθεριάδης, Τ. Παπαδόπουλος **(Κορ.Β')** Β. Βραδέλης, Π. Φεΐζός **(Tutti)** Δ. Δεσποτόπουλος, Ε. Γκρούνης, Α.Σ. Κοσκινάς, Α. Σους **Τρομπέτες (Κορ.Α')** Γ. Νέτσκας, Δ. Γκόγκας **(Κορ.Β')** Γ. Λασκαρίδης **(Tutti)** Δ. Κουρατζίνος, Κ. Γκιαβούρης **Τρομπόνια (Κορ.Α')** Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες **(Κορ.Β')** Γ. Κόκκορας **Τούμπα (Κορ.Β')** Π. Γεωργιάδης **Τύμπανα (Κορ.Α')** Δ. Βίττης, Β. Αφανάσιεβ **Κρουστά (Κορ.Β')** Κ. Αργυρόπουλος, Π. Καραμούζη **(Tutti)** Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου **Άρπα (Κορ.Α')** Κ. Γίμα **Πιάνο (Κορ.Α')** Μ. Λιακοπούλου
Έφορος Κ.Ο.Θ. Ε. Μπουλασίκη **Αναπ. Έφορος Κ.Ο.Θ.** Α. Παπανικολάου
* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ Κ.Ο.Θ.

Μαρία Νιμπή (Γραμματεία), **Μανώλης Αδάμος** (λογιστήριο), **Έλενα Παράσχου** (Ταμείο), **Πέτρος Γιάντσης** (φροντιστής), **Νίκος Κυριακού** (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας), **Φίλιππος Χατζησίμου** (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), **Γιώργος Νιμπής** (Φροντιστής), **Μίνα Παπακωνσταντίνου** (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης), **Θεοδώρα Καραμανίδου** (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο), **Έφη Τερζή** (Λογιστήριο), **Όλγα Αΐλαρούδη** (Γραμματεία), **Νικηφόρος Κάκογλου** (Κλητήρας), **Κατερίνα Νούλιου** (Λογιστήριο)
Εξωτερικοί συνεργάτες:
Γεωργία Καραντώνη (Εκπαιδευτικά προγράμματα & κοινωνικές δράσεις)**, Αγγελική Κουρουκλίδου** (Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού προγραμματισμού)

Επιμέλεια εντύπου - κείμενα: Νίκος Κυριακού
Σχεδιασμός: Fast Forward
Εκτύπωση: Visual Adv

Απαγορεύεται η φωτογράφηση και η βιντεοσκόπηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών

BOLÉRO

Κλασική μουσική κάτω από τα αστέρια

27.08.2022
ώρα 21:00
ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ

Διεύθυνση Ορχήστρας: **Philippe Forget**
Μεσόφωνος: **Μαρισία Παπαλεξίου**

Πρόγραμμα:

Νικολάι Ρίμσκι-Κόρσακοφ: Ισπανικό καπρίτσιο, έργο 34 I. Prelude II. Aragonaise III. Intermezzo IV. Seguidille V. Les dragons d'Alcala VI. Les Toreadors	17'
Ζωρζ Μπιζέ: Σουίτα αρ. 1 από την όπερα Κάρμεν I. Prelude, II. Aragonaise, III. Intermezzo, IV. Seguidille, V. Les Toreadors	12'
Ζωρζ Μπιζέ: Άριες 'Habanera' & 'Chanson Bohème' από την όπερα Κάρμεν	10'
διάλειμμα	
Μανουέλ ντε Φάλια: Σουίτα αρ.1 από το μπαλέτο 'Το Τρίκωχο καπέλο'	13'
Μανουέλ ντε Φάλια: Επτά Ισπανικά Τραγούδια i. El Pano Moruno ii. Seguidilla Murciana iii. Asturiana iv. Jota v. Nana vi. Cancion vii. Polo	12'
Μωρίς Ραβέλ: Μπολερό	15'

Nikolai Rimski-Korsakov (1844-1904):
Ισπανικό καπρίτσιο, έργο 34
I. Alborada II. Variazioni III. Alborada IV. Scena e canto gitano V. Fandango asturiano

Η θητεία του Ρίμσκι-Κόρσακοφ στο Ναυτικό του έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσει, μέσα από τα ταξίδια του, τη μουσική άλλων λαών σε ολόκληρο τον κόσμο και να χρησιμοποιήσει αργότερα αυτή τη γνώση στις συνθέσεις του. Αυτό ακριβώς συμβαίνει με το 'Ισπανικό Καπρίτσιο' του, το οποίο συνέθεσε το 1887 με σκοπό «...να λάμψει με εκθαμβωτικά ορχηστρικά χρώματα...». Ο συνθέτης ήταν γοητευμένος από τη μελωδική λαμπρότητα και το ρυθμό των παραδοσιακών ισπανικών τραγουδιών και στα πέντε μέρη αυτής της εξωτικής σουίτας απογειώνει αυτά τα στοιχεία μέσα από την εναλλαγή των ηχοχρωμάτων, το εύστοχο συνταίριασμα των διαφόρων μελωδιών με το κατάλληλο όργανο, τις όμορφες δεξιοτεχνικές καντέντσες και το μαγευτικό ρυθμό των κρουστών, σε ένα συναρπαστικό τελικό αποτέλεσμα.
Το πρώτο μέρος είναι μία Αλμποράντα, ένας συναρπαστικός παραδοσιακός χορός, με τον οποίο εορταζόταν στην περιοχή της Αστουρίας η αυγή της ημέρας. Το δεύτερο είναι μία σειρά πέντε διαφορετικών παραλλαγών ενός θέματος, το οποίο εκθέτουν αρχικά τα κόρνα, ενώ το τρίτο είναι μία επανάληψη της Αλμποράντα, με διαφορετική αυτή τη φορά ενορχήστρωση. Το τέταρτο ονομάζεται «Σκηνή και τσιγγάνικο τραγούδι» και περιλαμβάνει διάφορες καντέντσες που παρεμβάλλονται ανάμεσα σε διάφορα όργανα, καταλήγοντας σε ένα χορό. Το πέμπτο είναι ένα Φαντάγκο Αστουριάνο, ένας γρήγορος χορός της Αστουρίας σε τριμερές μέτρο, που ο συνθέτης στο τέλος τον συνδέει εμπνευσμένα με την Αλμποράντα.
Ο Ρίμσκι-Κόρσακοφ είχε μεγάλο παράπονο για το ότι οι διθυραμβικές κριτικές για το κομμάτι αυτό επικεντρωνόταν στην ιδιοφυή του ενορχήστρωση και όχι στα υπόλοιπα στοιχεία, αφού θεωρούσε πως πρόκειται για μία συνολικά λαμπρή σύνθεση για ορχήστρα, γεμάτη παθιασμένες μελωδίες και συναρπαστικούς ρυθμούς. Η ιστορία πάντως τον δικαίωσε.

George Bizet (1838-1875):
Σουίτα αρ. 1 από την όπερα 'Κάρμεν'
I. Prelude II. Aragonaise III. Intermezzo IV. Seguidille V. Les dragons d'Alcala VI. Les Toreadors

Ο Μπιζέ θεωρείται ως ο συνθέτης που έδωσε ώθηση στο γαλλικό μουσικό θέατρο και το απήλλαξε από την ελαφρότητα και την ακαμψία, συντελώντας στην ευρύτερη αποδοχή του από το κοινό και δίνοντας την ευκαιρία στους συνεχιστές του να ζήσουν τη δόξα που δεν έζησε ο ίδιος, ακολουθώντας τη μοίρα πολλών άλλων πιονέρων. Η όπερα 'Κάρμεν' αποτελεί αναμφίβολα το αριστούργημα της σύντομης, αλλά ιδιαιτέρως πλούσιας, καριέρας του και συνάμα μία από τις σημαντικότερες συνθέσεις στην ιστορία της μουσικής. Ταυτόχρονα αποτελεί και το κύκνειο άσμα του Μπιζέ, που δυστυχώς δεν πρόλαβε να ζήσει το μέγεθος της επιτυχίας του, λόγω μίας ξαφνικής καρδιακής προσβολής τρεις μήνες μετά την πρεμιέρα της. Ο Ερνέστ Γκιρώ αργότερα επεξεργάστηκε σε δυο συμφωνικές σουίτες τις χαρακτηριστικότερες μελωδίες του πρωτότυπου έργου.
Το λιμπρέτο της όπερας βασίζεται στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Προσπέρ Μεριμέ και εξιστορεί τον καταστροφικό έρωτα του Δον Χοσέ για τη φλογερή τσιγγάνα Κάρμεν, για χάρη της οποίας εγκαταλείπει την αγαπημένη του και θυσιάζει την καριέρα του. Κανείς δεν μπορεί να κερδίσει την άστατη καρδιά της και να υποτάξει το ελεύθερο πνεύμα της, αφού η Κάρμεν θέλει να τα ζήσει όλα, χωρίς περιορισμούς. Η έξη της για θαυμασμό και η αποστροφή της για κάθε είδους δεσμά την οδηγούν σε μία έξαλλη ζωή και τελικά στον τραγικό της θάνατο, από το μαχαίρι του παρατημένου εραστή της Δον Χοσέ, την ίδια ακριβώς στιγμή που θριαμβεύει στην αρένα ο ταυρομάχος Εσκαμίγιο, ο οποίος μάλλον είναι ο μοναδικός που της έκλεψε αληθινά την καρδιά.
Η σουίτα αρ.1 αποτελείται από μία εισαγωγή και πέντε μέρη με αναφορές σε διάφορα σημεία της όπερας. Το πρελούδιο είναι η ορχηστρική εισαγωγή της, ενώ μελωδικά εμπεριέχει και το τραγικό θέμα του θανάτου της Κάρμεν, που θα ακουστεί στο τέλος σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια. Η Aragonaise είναι η ορχηστρική εισαγωγή της τέταρτης και τελευταίας πράξης της όπερας, πριν την είσοδο στην αρένα για την έναρξη των ταυρομαχιών. Το Intermezzo είναι το ορχηστρικό πρελούδιο της Γ' πράξης, όπου μεταφερόμαστε στα βουνά με τον Δον Χοσέ να ακολουθεί την Κάρμεν ως λαθρέμπορος. Αυτή τον διώχνει χωρίς δισταγμό, αφού τον έχει βαρεθεί, οδηγώντας τον στην απελπισία. Το Seguidille είναι το γοητευτικό τραγούδι της Κάρμεν από την πρώτη πράξη, με το οποίο σαγηνεύει τον Δον Χοσέ και τον πείθει να τη βοηθήσει να δραπετεύσει.

Philippe Forget, διεύθυνση ορχήστρας

Ο Philippe Forget είναι αναγνωρισμένος μαέστρος, διευθυντής χορωδιών, αλλά και συνθέτης.
Πραγματοποίησε το ντεμπούτο του, ενώ σπούδαζε ακόμη στη Γαλλία, με τον Philippe Cambreling και στη Βουδαπέστη με τον Wolfgang Harrer. Στη συνέχεια συμμετείχε στις παραγωγές του James Conlon με την Όπερα της Βαστίλης για δύο σεζόν.
Διευθύνει κάθε χρόνο την Εθνική Όπερα της Λυών, ενώ έχει εμφανιστεί σε αίθουσες όπως Athenee Theatre, Rouen's Opera και Besancon's Opera-Theatre. Πρόσφατα έχει προσκληθεί να διευθύνει την Campinas Symphony Orchestra στη Βραζιλία, την Orchester National de Lorraine και την Orchester National de Lyon.
Ως συνθέτης και αρχιμουσικός, ο Philippe Forget δημιούργησε την «Awatsihu», μία παιδική όπερα με τη χορωδία Solistes de Lyon/Bernard Tétu. Συνέθεσε τη μουσική και το λιμπρέτο και βραβεύτηκε από το Ίδρυμα Beaumarchais. Το 2011 διηύθυνε το Μπαλέτο της Εθνικής Όπερας του Μπορντώ στον *Μεσσία* του Χέντελ, σε χορογραφία του Mauricio Wainrot. Το 2012 η όπερα-δωματίου του *Μάκβεθ*, παρουσιάστηκε από την Compagnie de l'Opéra Théâtre και τους σολίστ της Εθνικής Ορχήστρας της Λυών.
Ο Philippe Forget υπηρέτησε την Καμεράτα της Βουργουνδίας ως αναπληρωτής μαέστρος, ενώ διορίστηκε μόνιμος προσκεκλημένος μαέστρος στην Περιφερειακή Ορχήστρα της Bayonne Cote Basque, όπου διηύθυνε πολλές συμφωνικές παραγωγές.
Υπήρξε βοηθός των James Conlon, Kazushi Ono, Johannes Debus, Gerard Korsten και Stefano Montanari.
Ο Philippe Forget έχει ιδιαίτερη σχέση με το ρεπερτόριο της γαλλικής μουσικής και συχνά διευθύνει έργα των Ravel, Debussy, Milhaud, Poulenc, Berlioz, Bizet, Fauré, αλλά και των Sauguet, Duruflé, Pierné, Emmanuel, Jolivet και Le Flem. Επίσης παρουσιάζει σύγχρονα έργα των Greif, Combier, Fénelon, Hersant και Connesson.
Η σταδιοδρομία του περιλαμβάνει επίσης συμμετοχές σε διάφορα φεστιβάλ, στη Γαλλία και το εξωτερικό, καθώς και εκπομπές σε ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς σε Λίβανο και Βραζιλία.
Έχει τιμηθεί από την Γαλλική Δημοκρατία με τον τίτλο του Ιππότη του Τάγματος των Τεχνών και των Γραμμάτων.

Μαρισία Παπαλεξίου, μεσόφωνος

Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και κλασικό τραγούδι στο Ωδείο Αθηνών (τάξη φωνητικής Κικής Μορφονιού και μελοδραματικής Κώστα Πασχάλη), απ' όπου αποφοίτησε με άριστα παμψηφεί και πρώτο βραβείο. Διετέλεσε μέλος της Χορωδίας της ΕΛΣ (2000/3). Ως σολίστ συμμετείχε στις παραγωγές 'Γυναίκα δίχως σκιά' (Μ.Μ.Α.), 'Μαντάμα Μπαττερφλάι' (Ε.Λ.Σ., Μ.Μ.Θ.), 'Τραβιάτα' (Όπερα Θεσσαλονίκης) και 'Κάρμεν' κρατώντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο (Φεστιβάλ Νίκαιας, Μ.Μ.Θ.) κ.ά. Μελετάει με την Τζέιν Χένσελ στο Ντύσσελντορφ και το Παρίσι, όπου εμφανίστηκε στις παραγωγές: 'Το παιδί και τα μάγια', 'Ο μαγικός αυλός' και ως σολίστ στις συναυλίες 'Ρέκβιεμ', 'Η Λειτουργία της στέψης' (Μότσαρτ), 'Μεσσίας' (Χαίντελ), 'Μαγκνίφικατ' (Βιβάλντι) κ.ά. Σε ανεξάρτητες παραγωγές πρωταγωνίστησε ως Διδώ ('Διδώ και Αινείας' Χ.Πέρσελ) και Ελένη ("Η ωραία Ελένη" Ζ. Όφενμπαχ) σε σκηνοθεσία Παναγιώτη Αδάμ. Έχει συμπράξει σε συναυλίες με τις Κ.Ο.Α., Κ.Ο.Θ., Καμεράτα, Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Στην Ε.Λ.Σ. έχει εμφανιστεί ως Μανταλένα ('Ριγολέττος'), Σουτζούκι ('Μαντάμα Μπαττερφλάι'), Κάρμεν, Μερσέντες ('Κάρμεν'), Μυρτώ ('Μαραθών-Σαλαμίς'), Λόλα ('Καβαλλερία Ρουστικάνα'), Ορλόφσκυ ('Η Νυχτερίδα'). Έχει συνεργαστεί στην παραγωγή 'Ηλέκτρα' με το θέατρο του Κότμπους στην Γερμανία, για τη σαιζόν 2015/2016 και 2016/2017. Την άνοιξη του 2010 ερμήνευσε σε παγκόσμια πρώτη τον ομώνυμο ρόλο στην όπερα 'Τίγκρα' του Σπύρου Σαμάρα με την Κ.Ο.Θ. στο Μ.Μ.Α..

Το Les dragons d'Alcala (Οι Δραγώνοι της Αλκάλα), τέλος, είναι το ορχηστρικό ιντερμέτζο μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης πράξης, πριν η Κάρμεν γνωρίσει και ερωτευτεί το γοητευτικό Εσκαμίλιο.

George Bizet (1838-1875):
Άριες Habanera & Chanson Bohème
από την όπερα 'Κάρμεν'

Η περίφημη άρια 'Habanera', όπως έχει μείνει γνωστή η άρια για μέτζο σοπράνο 'L'amour est un oiseau rebelle' ('Η αγάπη είναι ένα επαναστατικό πουλί), αποτελεί το τραγούδι με τον οποίο συστήνεται η πρωταγωνίστρια στο κοινό στην πρώτη πράξη και μάλιστα τους στίχους της έχει γράψει ο ίδιος ο Μπιζέ, σε αντίθεση με το υπόλοιπο λιμπρέτο. Η μουσική είναι εμπνευσμένη από μία σύνθεση του Ισπανού συνθέτη Sebastián Iradier. Ο συνθέτης θεωρούσε κομβικό αυτό το σημείο στην εξέλιξη του έργου και παιδεύτηκε περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο μέρος της όπερας, μέχρι να ικανοποιηθεί από το τελικό αποτέλεσμα.

Η άρια 'Chanson Bohème' της Κάρμεν ξεκινά με το κυρίως θέμα του τραγουδιού 'Seguidille' με το οποίο σαγηνεύει στην πρώτη πράξη τον Δον Χοσέ και συνεχίζει στο κυρίως θέμα με το 'Τσιγγάνικο τραγούδι'. Ακούγεται στην δεύτερη πράξη και περιγράφει γλαφυρά την ανέμελη ζωή των τσιγγάνων στα βουνά, ενώ εμπεριέχει όλο το πάθος της μουσικής τους.

Manuel de Falla (1876-1946):
Σουίτα αρ.1 από το μπαλέτο 'Το Τρίκωχο καπέλο'

Ο Μανουέλ ντε Φάλια έχει χαρακτηριστεί ως ο μεγαλύτερος Ισπανός συνθέτης, με τα έργα του του να αποτελούν μία βαθιά μελέτη της ισπανικής μουσικής, αφού αφομοιώνουν το αληθινό της πνεύμα και αναδεικνύουν τον άμετρο πλούτο της. Ασχολήθηκε εκτενώς με την εγχώρια παλιά θρησκευτική μουσική και το ισπανικό φολκλόρ, κυρίως το ανδαλουσιανό, τα οποία ενέταξε σε ένα σύγχρονο αρμονικό πλαίσιο με ένα προσωπικό απέριττο ύφος στοχεύοντας να εκφράσει την αληθινή ψυχή της μουσικής της πατρίδας του.
Το διάσημο μπαλέτο 'Το τρίκωχο καπέλο' γράφτηκε κατά παραγγελία των θρυλικών Ρωσικών Μπαλέτων, μετά από μία γνωριμία του Νιζίνσκι με το συνθέτη, όταν αυτός παρακολούθησε παρέα με το χορογράφο Λεονίντ Μασίν την παντομίμα του Ντε Φάλια 'Ο κυβερνήτης και η μυλωνού' στη Μαδρίτη, βασισμένο σε ένα παραμύθι του 19ου αιώνα του Πέδρο Αντόνιο ντε Αλαρκόν. Ενθουσιασμένος ο Νιζίνσκι έπεισε τον Ντε Φάλια να μετατρέψουν την παντομίμα σε μπαλέτο και η μουσική της, που αρχικά είχε γραφτεί για ένα μικρό σύνολο, να μεταγραφεί για συμφωνική ορχήστρα.
Η πρεμιέρα του μπαλέτου με τον τίτλο 'El sombrero de tres picos' πραγματοποιήθηκε στις 22 Ιουλίου 1919 στο θέατρο Αλάμπρα του Λονδίνου, υπό τη μουσική διεύθυνση του Ερνέστ Ανσερμέ, σε χορογραφία του Μασίν και σκηνικά-κουστούμια του Πάμπλο Πικάσο. Μετά την επιτυχημένη πρεμιέρα ο Ντε Φάλια συνέθεσε δύο ορχηστρικές σουίτες (αρ.1 και αρ.2) αφαιρώντας κάποια φωνητικά μέρη και κάποια μεταβατικά κομμάτια του έργου. Οι σουίτες αυτές ξεπέρασαν σε δημοφιλία και το ίδιο το διάσημο μπαλέτο.

Manuel de Falla (1876-1946):
Seven Popular Spanish Songs
i. El Paño Moruno ii. Seguidilla Murciana iii. Asturiana iv. Jota v. Nana vi. Canción vii. Polo

Η σύνθεση του Ντε Φάλια 'Επτά Διάσημα Ισπανικά Τραγούδια' προέκυψε το 1907 μετά την επίσκεψη του συνθέτη στο Παρίσι, η οποία έμελλε να αποβεί καθοριστική στη ζωή του, αφού παρέμεινε εκεί για μία ολόκληρη επταετία. Ο Ντε Φάλια επεδίωκε να δοκιμάσει την τύχη του στην Πόλη του Φωτός απογοητευμένος από το γεγονός πως στην πατρίδα του δεν είχαν ανεβάσει την όπερα 'La vida breve' με την οποία είχε κερδίσει έναν εθνικό διαγωνισμό. Στο Παρίσι αντίθετα η ισπανική μουσική ήταν της μόδας με όλους τους σπουδαίους Γάλλους συνθέτες της εποχής, όπως τον Ντεμπυσσύ, τον Ραβέλ και τον Ντυκά να γράφουν μουσική εμπνεόμενοι από τις ισπανικές μελωδίες και ρυθμούς.
Εκεί λοιπόν ο Ντε Φάλια συνέθεσε αυτά τα επτά τραγούδια χρησιμοποιώντας ως πρώτη ύλη παραδοσιακές μελωδίες της πατρίδας του που μένουν εύκολα στο νου, προσδίδοντας μεγαλύτερη ζωντάνια και ανυψώνοντάς τες σε εντελώς νέα καλλιτεχνικά επίπεδα.
Το 'El Paño Moruno' είναι ένα τραγούδι από την Μούρθια. Η αρχική γραμμή του μπάσου εδώ χρησιμοποιήθηκε αργότερα από το συνθέτη για να αναπαραστήσει τον μυλωνά στο μπαλέτο ''Το τρίκωχο καπέλο'. Το 'Seguidilla Murciana' είναι ένα γρήγορο χορευτικό κομμάτι με έξυπνους στίχους, ενώ η 'Asturiana' είναι ένας θρήνος που έλκει την καταγωγή της από την Αστουρία, όπως προδίδει ο τίτλος της. Η 'Jota' είναι ένας δημοφιλής χορός της Αραγωνίας με το συνθέτη εδώ να ξεκινά δραματικά με μία γεμάτη ενέργεια εισαγωγή, πριν δώσει τη σκυτάλη στη φωνή που μπαίνει σε πιο εκφραστικά μονοπάτια. Το 'Nana' είναι ένα σύντομο Ανδαλουσιανό νανούρισμα με ανατολίτικες αναφορές, ενώ το 'Canción' ξεκινά ανάλαφρα με μία κάπως αφελή διάθεση πριν πάρει μία αγωνιώδη διάσταση στο άκουσμα της λέξης 'Μητέρα'. Το 'Polo' τέλος είναι μία ακόμη Ανδαλουσιανή μελωδία που εκφράζει την απελπισία του τραγουδιστή για τη χαμένη του αγάπη.

Maurice Ravel (1875-1937): Boléro

Το διάσημο 'Μπολερό' του Ραβέλ γράφτηκε το 1927 με την πρεμιέρα του να λαμβάνει χώρα τον επόμενο χρόνο στην Όπερα των Παρισίων, σε χορογραφία της σπουδαίας Ρωσίδας ηθοποιού και χορεύτριας Ida Rubinstein, στην οποία και είναι αφιερωμένο το έργο. Αποτελεί ένα καταπληκτικό ηχητικό επίτευγμα που βασίζεται σε ένα απλό κρεσέντο. Το εμπνεύστηκε στη διάρκεια διακοπών του στο Σεντ Ζαν ντε Λουζ, όταν λίγο πριν βουτήξει στην πισίνα άρχισε να παίζει χωρίς σταματημό στο πιάνο τη μελωδία με το ένα του δάχτυλο λέγοντας στην παρέα του πως βρίσκει σε αυτή μία 'επίμονη ποιότητα'. Αποφάσισε λοιπόν να γράψει μία σύνθεση όπου θα επαναλαμβάνει τη μελωδία χωρίς καμία εξέλιξη ενισχύοντας σταδιακά το ρόλο της ορχήστρας. Έτσι γεννήθηκε το 'Μπολερό'.
Είναι πραγματικά αξιοσημείωτο το πώς ένα μουσικό έργο που βασίζεται στη συνεχή και αδιάκοπη επανάληψη του ίδιου θεματικού και ρυθμικού στοιχείου, δημιουργεί τόσο μεγάλη εντύπωση. Ο ίδιος ο δημιουργός του σημείωσε με χιούμορ πως πρόκειται για 'δεκαπέντε λεπτά ορχήστρας χωρίς μουσική', όμως η αλήθεια είναι πως τα χρώματα και οι εντάσεις πλέκονται με αριστοτεχνικό τρόπο και δημιουργούν αυτό το μοναδικό επίτευγμα.
Το κομμάτι ξεκινά ήρεμα με τον χαρακτηριστικό ρυθμό του ομώνυμου ισπανικού χορού, με το κυρίως θέμα να εισάγεται αρχικά από το φλάουτο με απλό και συνάμα εκφραστικό τρόπο. Η μελωδία μετακινείται από το ένα όργανο της ορχήστρας στο άλλο, αλλάζοντας χρωματισμούς, όμως όχι ρυθμό, ο οποίος είναι άκαμπτος και επίμονος σε ένα σταθερό τέμπο. Σταδιακά η ρυθμική συνοδεία γίνεται πιο έντονη και φτάνει σε μία δραματική κορύφωση, πριν επιστρέψει στον αρχικό της τόνο και καταλήξει, μάλλον απότομα.

Νίκος Κυριακού

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σε συνεργασία

ΚΘΒΕ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

8ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΑΣΟΥΣ

BOLÉRO

27.08.2022
ώρα 21:00
ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ

Κλασική μουσική
κάτω από τα αστέρια

Διεύθυνση Ορχήστρας
Philippe Forget

Μέτζο σοπράνο
Μαρισία Παπαλεξίου

Έργα
Rimski-Korsakov, Bizet, de Falla, Ravel

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Γενική είσοδος: 15€
Μειωμένο: 10€

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
www.tsso.gr

ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ ΚΟΘ, Λ. ΝΙΚΗΣ 73, ΤΗΛ. 2310236990

www.tsso.gr

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

GRAND HOTEL PALACE
THESSALONIKI

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ